

मृगहट्ट, [वृ] स्त्री, (मृगानां हट्टं पिपासा च चणभासकत्वात् ।) मृगहट्ट्या । इति शब्द-
रत्नावली ।

मृगहट्ट्या, स्त्री, (मृगानां हट्टा अस्थस्यामिति । अर्घ्यं आदित्वात् अच् । टाप् ।) मृगहट्ट्या । इति शब्दरत्नावली । (यथा, कामन्दकिनोति-
चारे । ३ । १३ ।

“जगन्मृगहट्टातुल्यं बोधेदं चणभङ्गुरम् ।
खजनेः सङ्गतः कुम्भात् धर्मोय च सुखाय च ।”)

मृगहट्ट्या, स्त्री, जलाभासत्वात् मृगानां हट्ट्या
विद्यतेऽस्याम् । योश्चै मरुदेशे विकृतादावर्क-
कराः प्रतिपत्तिताः दूरस्थानां जलत्वेनाभानि
तद्वाचिका । इति टोकाकारः । उतुकट्टरवि-
रहितजन्वचितिवाख्यानं मरौचिका । दूर-
स्थाने यन्मयूखैर्नैवमिदं दृश्यते इत्यपरे । इति
भरतः । तत्पर्यायः । मरौचिका २ । इत्य-
मरः । १ । ४ । १५ । मृगहट्टिका ३ । इति
भरतः । मृगहट्ट ४ मृगहट्ट्या ५ । इति शब्द-
रत्नावली ।

मृगहट्टिका, स्त्री, (मृगहट्ट्या + खार्थे कन् +
खियां टाप् अत इत्थं) मृगहट्टिका । इत्य-
मरटोकायां भरतः । (यथा, अभिज्ञान-
शाकुन्तले । ६ ।

“सोतीवहां यपि निकामज्जनामतीय
जातः सखे ! प्रखयवान् मृगहट्टिकायाम् ।”)

मृगहट्टिकः, पुं, (मृगान् पशून् दृशति ।
दृश्य् + क्तुक् ।) कुकुरः । इत्यमरः ।

मृगधूर्तः, पुं, (मृगेषु पशुषु धूर्तः । वचकत्वात् ।)
श्रगाजः । इति संक्षिप्तचारे समासपदः ।

मृगधूर्तकः, पुं, (मृगधूर्त + खार्थे कन् ।) श्रगाजः ।
इत्यमरः । २ । १० । २१ ।

मृगनाभिः, पुं, (मृगस्य नाभिः । तदभ्यन्तरे
जातत्वात् तथात्वम् ।) कस्तूरी । तत्पर्यायः ।

“मृगनाभिर्नृगमदः कथितस्तु सहस्रमित् ।
कस्तूरिका च कस्तूरी बोधस्तुखा च सा स्तुता ।”

सा त्रिविधा यथा,—
‘कामरूपोद्भवा लज्जा नेपाळी नीलवर्णयुक् ।
काम्प्रीरी कपिलच्छाया कस्तूरी त्रिविधा
स्तुता ।

कामरूपोद्भवा श्रेष्ठा नेपाळी मध्यामा भवेत् ।
काम्प्रीरदेशसंभूता कस्तूरी ह्यधमा स्तुता ।’
अस्या गुणाः ।

‘कस्तूरिका कटुस्निग्धा चारोष्णा शुक्रला गुणः ।
कषयातविषच्छिद्रिशीतरीमैन्धरोवहृत् ।’
इति भावप्रकाशः ।

अन्यत् कस्तूरीशब्दे दृश्यम् । (तथास्य
पर्यायान्तरम् ।

‘मृगनाभिर्नृगमदो मदः कस्तूरिकाखजः ।’
इति वैद्यकरत्नमालावाम् ।)

मृगनाभिजा, (स्त्री, मृगनाभेर्जायते । जन् + जः ।
खियां ङीष् ।) कस्तूरी । यथा,—
“वगधारः सिताश्व चन्द्रोऽथ मृगनाभिजा ।

मृगनाभिर्नृगमदः कस्तूरी गन्धधूल्यपि ।”
इति हेमचन्द्रः । ३ । १००८ ।

मृगनेत्रा, स्त्री, (मृगनेत्र + “नेत्रनेत्रे च उपसंस्था-
नम् ।” ५ । ४ । ११६ । इत्यत्र काशिकोक्तौ; अच् ।)
मृगो मृगशिरा नेता प्रापयिता यस्या रात्रेः सा
रात्रिः । इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ।
सा अप्यहायकस्य विंशतिदशकाधिकत्रयोविंश-
दिनावधिचक्रान्तिपर्यन्तं प्रायः सम्भवति । तत्र
नवान्नाहनिषेधो यथा । नक्षत्रपुराणे ।
“दृष्टिके युक्तपक्षे तु नवानां प्रस्यते बुधेः ।
अपरे क्रियमाणं हि धनुष्येव कृतं भवेत् ।
धनुषि यत् कृतं आहं मृगनेत्रासु रात्रिषु ।
पितरस्तत्र यजानि नवानामिषकाङ्क्षिणः ।”
अपरे लक्षणपक्षे । मृगो नेता प्रापयिता यासां
रात्रीणामिति युत्पत्तया नक्षत्रान्तेतुरित्त्वेनादृ-
विधानात्तत्पदं सिद्धम् । ततश्च मृगशिरःपूर्वा-
ह्वेन दृष्टिकशेषभागे रात्र्याः आभासत्वादि-
शब्दकाधिकवद्वाच्यो मृगनेत्राः । इति मज्ज-
मासतत्त्वम् । (मृगस्य नेत्रे इव नेत्रे यस्य । मृग
तुल्यनेत्रे, चि ।)

मृगपतिः, पुं, (मृगानां पशूनां पतिः ।) सिंहः ।
इति हेमचन्द्रः । (यथा, भागवते । ५ । १५ । १० ।
“यज्ञीणां मृगपतिरादृशेनवद्या-
मादातुं खजनमनांस्तुदारबोध्यः ।”
‘मृगपतिः सिंहः ।’ इति तट्टीकायां श्रीधर-
स्वामी । कामप्रदश्लोकः । यथा तत्रैव टीकायाम् ।
“मृग्यन्त इति मृगाः कामप्रदास्तेषां पति-
मूर्खः ।”)

मृगपिङ्गुः, पुं, (अपिङ्गवते भासते इति । अपि +
ङ्गु + बाहुलकात् संज्ञायां ङुः । अपरेल्लोपश्च ।
मृगः हरिणः पिङ्गरजः ।) चक्रः । इति
त्रिकाशेषः ।

मृगप्रियं, स्त्री, (मृगानां प्रियम् ।) पद्मेतल्लम् ।
इति राजनिर्घण्टः ।

मृगवधाजीवः, पुं, (मृगवधेन आजीवतीति । आ
+ जीव् + अच् ।) वाधः । इत्यमरः । १ । १० । २१ ।
मृगवन्धनी, स्त्री, (मृगः बन्धते अन्वयेति । बन्ध् +
ल्युट् + खियां ङीष् ।) मृगवन्धनार्थजालम् ।
तत्पर्यायः । वायुरा २ । इत्यमरः । १ । १० । २६ ।

मृगभक्षा, स्त्री, (मृगेभक्ष्यतेऽसौ । भक्ष् + कर्मेणि
अप् टाप् ।) जटामांघ्री । इति राजनिर्घण्टः ।
मृगमदः, पुं, (मृगाः मादन्ति अनेनेति । मद् +
अप् ।) कस्तूरी । इत्यमरः । २ । ६ । १२६ ।
(यथा, हल्दोमञ्जरीयाम् । २ । १५ । ४ ।
“मृगमदस्तत्र चर्षापीतकौषेयवाचा
वचिरशिखिशिखला बहुधम्मिल्लपाशा ।”
मृगमदवाचा, स्त्री, (मृगमदस्त्वैव वाचः सौरभो-
ऽस्याः ।) कस्तूरीमल्लिका । इति राजनिर्घण्टः ।

मृगया, स्त्री, (मृग्यन्ते पशवोऽस्यां इति । मृग +
गिष् । “दृक्त्वा ।” ३ । १ । १०१ । इत्यत्र परिचर्या
परिचर्यामृगयाटाटावत्सुपसंख्यानम् । इति
वार्तिकोक्ता ये यत्किं णिचोपः । इति सिद्धान्त-

कौस्तुभे ।) रात्रां वनेषु मृगहनक्रिया ।
मृग्यन्ते अन्विष्यन्तेऽस्याम् । शिकार इति
भावा । तत्पर्यायः । आच्छेदनम् २ मृगयम् ३
आखेटः ४ । इत्यमरः । तन्मियमविधिर्यथा,—
“चचार मृगयां तत्र द्रम आत्तेषुकार्मुकः ।
विहाय जायामतदर्ही मृगयसन्नलासः ५ ।
आसुरीं दृत्तिमाश्रित्य घोरात्मा गिरनुग्रहः ।
मृहनन् निशितैर्माणैर्वनेषु वनगोचरान् ६ ।
तीर्थेषु श्रुतिदृष्टेषु राजा मेध्यान् पशून् वने ।
यावदर्थमलं लुब्धो हन्यादिति नियम्यते ७ ।

इति श्रीभागवते ४ स्कन्धे २६ अध्यायः ।
आत्ता यहीता इषवो रागहेषादिरूपाः
कार्मुकश्च भोगाद्यभिनवेशरूपं येन । जायां
विवेकवतीं बुद्धिं विहाय । अतदर्हो व्यागान-
हाम् । त्यागे हेतुः मृग्यन्ते इति मृगाः विषयाः
तेषु वसनं भोगासक्तित्वात् जालसा अतिशुद्धा
यस्य ५ । नाभौ रागादिभिः । वनेषु भजनीय-
देशेषु । वनगोचरान् भजनीयविवयान् ।
मृहनन् भजनीयदेशात्मासात् कृतवान् ।
कथापक्षे तु अतमेव । ६ । गन्वासुरीं दृत्ति-
माश्रित्य इति किमिति मृगया निन्द्यते ।
कथापक्षे तावद्वाच्यो विहितैव सा । अथात्म-
पक्षेऽपि जीवस्य विषयभोगो विहित एव
इत्याशङ्क्याह तीर्थेष्विति त्रिभिः । अयं भावः ।
न हि मृगया विधीयते रागप्राप्तत्वात् किन्तु
वियम्यते प्रवृत्तिः सङ्कोचते । नियममेव बह्व-
विधं दर्शयति । यदि अलमवर्थं लुब्धो रागी
सन् हन्यात् तर्हि तीर्थेषु आहादिष्वेव तत्रापि
श्रुतिदृष्टेषु प्रख्यातैष्वेव न नित्यआहादिषु ।
तत्रापि राजैव । मेध्यानेव । वन एव । यावद्-
पयोगमेव इति । एवं जीवस्य विषयसिधापि
यावदुपयोगं न यथेष्टमिति नियम एव
इत्यर्थः । ७ । इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ।
सा रात्रां पापाय न स्यात् । यथा,—

“अवलखजुजाशिने भस्वा-
त्रिजनीकूडमपीङ्गुनः खगान् ।
अनवदृष्ट्यादिनो मृगान्
मृगयाघाय न भूयतः प्रताम् ।”
इति नैवधे २ सर्गे १० श्लोकः ।

सा च कामजयसनविशेषः । यथा,—
“मृगयाचो दिवाखत्रः परीवादः खियो
मदः ।
तीर्थेन्द्रिकं दयात्या च कामजो दृशको गजः ॥”
इति मज्जमासतत्त्वम् ।

मृगयुः, पुं, (मृगं यातीति । मृग + “मृगयाद्यच् ।”
उणा० । १ । २८ इति कुः । निपात्यते च ।) व्रज्जा ।
श्रगाजः । वाधः । इति मेदिनी । ये, १०९ ।
(यथा, भट्टिकाये । ४ । ४४ ।

“मृगयुमिव मृगोऽथ दक्षिणेर्भा
दिशमिव दाहवतीं मराडुदन्वम् ।”)
मृगरवा, स्त्री, (मृगस्य मृगमांसस्यैव रसोऽस्याः ।
सहृदेवो । इति राजनिर्घण्टः ।